

2- İkincisi: Neşr-i hak için enbiyaya ittiba etmekle mükellefiz.

İkincisi: Neşr-i hak için enbiyaya ittiba etmekle mükellefiz. Kur'an-ı Hakîm'de,

hakki neşredenler: **إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ , إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ**

diyerek insanlardan istiğna göstermişler. Sure-i Yâsin'de **اتَّبِعُوا مَنْ لَا**

يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ cümlesi, meselemiz hakkında çok manidardır.

Peygamber Mesleği Ücret Beklemeyen Davet

Bediüzzaman Said Nursî burada ölçüyü çok net koyuyor: Hakikati neşretmenin yolu, enbiânın yoludur. Ve o yolun en belirgin alameti şudur: Ücret istememek. Bu, sadece bir ahlâk tavsiyesi değil; davetin ruhudur.

Esas: “Ecrim Yalnız Allah’adır” Şuuru

Kur’ân’da peygamberlerin diliyle tekrar tekrar gelen bir hakikat var: “Benim ecrim ancak Allah’a aittir.”

Kur’an bu cümleyi sadece haber vermek için değil, bir ölçü koymak için tekrar eder. Çünkü hakikat anlatan bir insanın yönü bellidir: İnsanlara değil, Allah’a.

Bu şuur yerleştiğinde insan, anlatırken hesap yapmaz. “Kim ne verir, ne der, ne düşünür?” diye tartmaz. Çünkü o, ücretini zaten belirlemiştir: Allah’ın rızası.

İşaret: Yâsîn Suresinin Ölçüsü

Yâsîn Suresi’ndeki şu ifade meseleyi mühürler: “Ücret istemeyenlere uyun; onlar hidayet üzeredir.”

Hak üzere olanın alameti, insanlardan bir şey beklememesidir. Çünkü beklenti, istikameti bozar. Kalbi ikiye böler: Hem Allah için hem insanlar için...

Oysa hak yolunda kalp tektir. Ya tamamen Allah’a döner ya da parçalanır.

İstiğna: Davetin Şerefi

İnsanlardan istiğna etmek, onları küçümsemek değil; daveti yüceltmektir. Çünkü hakikat, pazara düşmez. Satılan şey kıymet kaybeder.

Bir davetçi, anlattığı hakikat karşılığında bir şey beklemiyorsa, onun sözü temizdir. Ama beklenti girerse, sözün saflığı bozulur.

İşte bu yüzden enbiânın mesleği: Vermek ama almamak, anlatmak ama karşılık beklememektir.

Netice: Hak Yolunun Alameti

Eğer bir insan hakikati anlatıyor ve bunun karşılığında insanlardan bir şey istemiyorsa, o yol peygamber yoludur. Ama eğer beklenti varsa, o yol karışmıştır.

Bu yüzden kendine sor: Ben neyin peşindeyim? Eğer cevap "Allah'ın rızası" ise, yolun doğrudur. Ama başka şeyler karışmışsa, o yolun temizlenmeye ihtiyacı vardır.

İkazlar:

1- Peygamber Yoluna Girdin mi, Ücret İstemeyeceksin

Ey nefsim! "Hakkı anlatıyorum" diyorsan, ölçün nettir: Ücretini insanlardan istemeyeceksin. Bu yol, Kur'an'ın öğrettiği yolsa, o zaman kalbinde tek bir hesap olacak: "Ecrim yalnız Allah'adır." Bunun dışında kalan her beklenti, bu yola sonradan karışmış bir bulanıklıktır.

2- Tehlike: Gizli Ücretler, Açık İhlâsı Bozar

Açıkça para istemiyorsun belki... ama içinden ne geçiyor? Daha çok ilgi, daha çok itibar, daha çok davet...

Ey nefsim! Bunlar da birer ücrettir. Sadece şekli değişmiştir. Sen "almıyorum" zannedersin ama kalbin beklentiyle doludur. İşte o an, ihlâsın delinmeye başlar.

3- İnsanlardan Beklediğin Her Şey Seni Küçültür

Bil ki, kimden beklersen ona bağlanırsın. Beklediğin her alkış, seni biraz daha insanların önünde eğmeye başlar. Sonra fark etmeden sözünü yumuşatırsın, hakikati törpülersin, kimse kırılmasın diye susarsın.

İşte o an kaybettin. Çünkü artık Allah için değil, insanlar için konuşuyorsun.

4- Ücretini Dünyada Alan, Ahirette Fakir Kalır

Ey nefsim! Şunu iyi anla: Bu hizmetin karşılığını dünyada toplamaya çalışırsan, ahirette boş kalırsın. Alkışlar geçer, övgüler unutulur, insanların verdiği hiçbir şey seninle kabre girmez.

Ama Allah için yapılan bir amel, ebedî olur. Ya fâniyi seçeceksin ya bâkiyi.

5- Kendini Kandırma!

“Ben Allah için yapıyorum” demek kolaydır. Ama kalbine sor: Eğer kimse görmese, kimse takdir etmese, kimse çağırmasa... yine aynı gayretle anlatır mıydın? Cevabın “evet” değilse, kendini kandırıyorsun.

Netice: Ya Saf Kal, Ya Çekil

Bu dava temizdir. İçine menfaat karıştığında seni de kirletir. O yüzden ey nefsim: Ya tamamen Allah için yap... Ya da bu ağır emaneti bırak. Çünkü bu yol, yarım ihlâs kaldırmaz.